

Fázni kell(?)

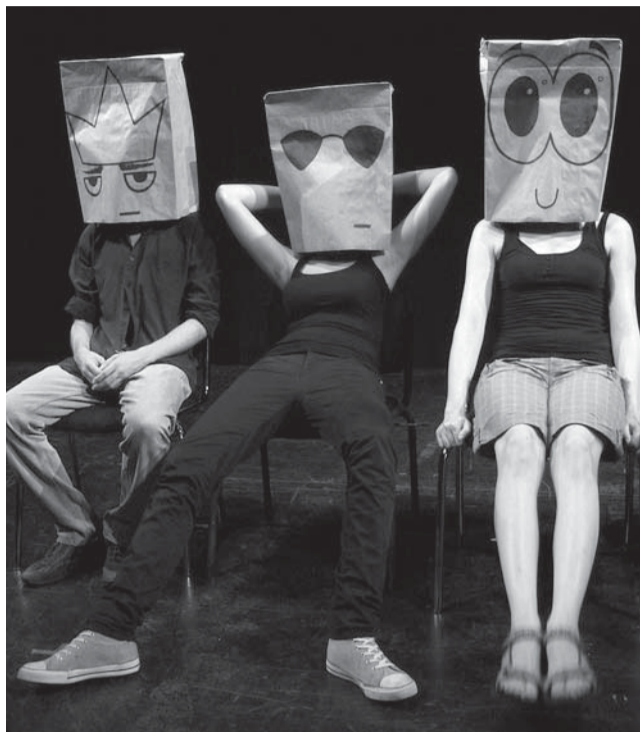
A szentesi Horváth Mihály Gimnázium drámatagozatos diákjai évről-évre ugyanazt a megbízható jó minőséget hozzák el a THEALTER nézőinek. Idén – utcaszínházai mellett – a *Didergő* című darabbal álltak a Kisszínház színpadára. Rendezőjük, Szebeni Zoltán tanár urat kérdeztük a felkészülés folyamatáról.

– Hogyan közelítették meg a diktatúra világát a fiatalokkal, akik a saját bőrükön már nem érezhették ezt?

– Először szeretnénk volna csinálni egy gyerekelőadást. Közösen kiválasztottuk a *Didergő királyt*, és amikor elkezdtünk vele próbálkozni, viszonylag rövid idő után kiderült, hogy nem működik, nem tudunk vele mit kezdeni. Mindig felnőttebb dolgok alakultak ki a próbálkozásainkból. Akkor elhatároztuk, hogy menjünk el más irányba: használjuk fel alapként ezt a Móra mesét, és szóljon a darab a diktatúráról.

Rögtön jöttek az ötletek. Van egy vicceselés jelenet *A mások élete* című filmből, Dragomán György *A fehér király* című regényéből egy monológ... Én is, meg a gyerekek is hozták a saját – főleg irodalmi és színházi – tapasztalataikat, mivel ők nem éltek diktatúrában, sőt, akkor még nem is tanultak erről a korszakról. Hosszasan beszélgettünk arról, hogy hol, mikor, milyen típusú diktatúrák jöttek létre, mit tudnak róla. Az korábban is módszer volt, és most is alkalmaztuk, hogy menjenek haza, és kérdezzék meg a szüleiket. Nagyon termékeny dolog jöhet létre az otthonról hozott történetekből.

Az darab elején játszottunk egy kicsit: a favágással, meg egy-két diákszínpados drámajátékkal, amelyek a Horváth Mihály Gimnázium dráma tagozatán mindennaposak. Ezek gyorsan elkészültek. Az előadás második, keményebbik része már nehezebben alakult. Az osztálytermes részben például a Csáth Géza *Anyagiilkosság* című novellájából készült Szász János film egyik jelenetét alakítottuk át az előadás arcára.

FOTÓ: RÉVÉSZ RÓBERT

– A gyerekek is hoztak saját szövegeket?

– Igen, a költőverseny jelenete például ilyen. A daloktól, amiket a lányok énekelnek, én mindig libabőrös leszek – ezeket mind ők csinálták. Csak a kezükbe adtam a kiválasztott versszövegeket, a zenét ők írták hozzá. Az „*Aki fázik, vacogjon*” különböző dalverzióit is ők találták ki, a metált, a tangót, a népdalt, a rock & rollt... Nagyon kreatívak, ami megkönnyíti a mi munkánkat. Csak fel kell dobni a labdákat, a többi ők megoldják. Ezért nem is szoktam mindent precízen, pontosan elkészíteni, mert ez nálam már többször megbukott. A harmadik lépésnél már azt látom, hogy sokkal jobb dolgokat csinálnak, mint amiket én valaha el tudnék képzelni.

„Mi ez itt? Szervezkedés? Lázadás? Na, hazafelé!”

• Horváth Mihály Gimnázium (Szentes): *Didergő*

VISSZA! VISSZA! VISSZA!

Rovatunkban napról napra visszatekintünk a 20 éves THEALTER Fesztivál múltjába az EX-STASIS néhány cikkérszletén keresztül.

Már nem Fesztiválmosoly

Beszélgetésrészlet Bodon Györgyvel

– Mit jelent az, hogy te vagy a Thealteren a Fesztiválmosoly?
 – Már nem vagyok, az még tavaly volt. Hetekig vigyorgtam egyfolytában és ezért a tavalyi fesztiválbulletin stáblis-tájában ez lett a „beosztásom”.
 – Hozzát tartoznak a külföldi kapcsolatok. Az idén elég kevés a külföldi fellépő...
 – Ennek anyagi okai vannak elsősorban. A magyarországi pályázati rendszer ellehetetleníti a fesztiválokat, hiszen a külföldi társulatokkal egy évre, de legalább fél évre előre kell egyeztetni a programot, mi viszont a nyár elején tudjuk meg a döntéseket, hogy mennyi pénzből, milyen együtttest tudunk meghívni. Egyes régebbi fellépőink, mint például a Derevo, azóta már befutottak, mi már nem tudjuk megfizetni az ő sztárjáróljukat, de alapos munkával most is lehetne „befutás előtt álló”, tehetséges közép- és kelet-európai társulatokat keresni, ha időben megtudnánk, mekkora költségvetésből kell kihozni a fesztivált. Olyan kevés pénzből, ami jelenleg rendelkezésünkre áll, abból is színvonalasabb programot lehetne produkálni, ha szervezettebb lenne a pályázati rendszer.

(LSD)

A THEALTER maí programja (JÚLIUS 19., HÉTFŐ)

» Érzékelés: bevezetés a fizikai és mozgástréning módszerébe • Pinceszínház (11:00 - 14:00)

» Szegedi Focus Műhely: Happy Hour • Pinceszínház (19:00 - 20:00)

» Horváth Mihály Gimnázium (Szentes): Vonaton (utcajátékok tolnaiul) • Klauzál tér (19:00 - 19:45)

» Szakonyi Györf: Marginális • Régi Zsinagóga (21:00 - 21:45)

» Nyemcsok Éva Eső (Szeged): Zenedoboz – a vajdasági szív • Régi Zsinagóga - udvar (22:00 - 22:10)

» Szegedi Focus Műhely: Happy Hour • Pinceszínház (23:00 - 24:00)

A THEALTER Fesztivál TÁMOGATÓI:

Szeged MJV Önkormányzata • Nemzeti Kulturális Alap • Oktatási és Kulturális Minisztérium • Pécs 2010 – Európa Kulturális Fővárosa • Szegedi Hőszolgáltató Kft. • Open Society Institute (OSI) • Szegedi Nemzeti Színház • Szegedi Környezetgazdálkodási Nonprofit Kft. • Szegedi Városkép Kft. • Román Kulturális Intézet • József Attila Kör (JAK) • Lengyel Intézet • Grotowski Intézet • Orlik Irodatechnika • Tisza Hotel

Médiatámogatók: delmagyar.hu • Factory Creative Studio • Magyar Színházi Portál www.szinhaz.hu

delmagyar.hu

FACTORY CREATIVE STUDIO

Partnereink: Grand Café • Híd Étterem & Bistro

EX-STASIS • A THEALTER LAPJA

szerkesztő: Fazekas Gábor • fotó: Révész Róbert
 kiadja a MASZK Egyesület • felelős kiadó: Balog József

A sánta krampusz

Vologya bácsi – Alekszej Merkusev

Alekszej Merkusev a Derevo alapító tagja, többször is járt már Szegeden. A Derevo a Thealter legnagyobb fel-fedezése – és a Derevóból alakuló, vele kapcsolatban lévő – társulatok a fesztivál eddigi legnagyobb nyeresége. Merkusevet tehát a fesztivál első telt házával fogadta a közönség, és vastappsal ünnepelte végül. Szeretni akarta őt, mindenáron.

A Pom Pomból idepottyant házak között kezdődött az előadás, ahogy egy cilinderes, bohám garabonciás ser-tepértel az utcán, apáskodik a város lakói felett. Aztán andalítóan kialszanak a város fényei, a tetők lerepülnek, és a nagyérdemű beleláthat egy szomorú, cilindertelen alak szomorú, idétlen péntek tizenharmadikájába.

Kezdődött a bohóctréfa.
 (...) Nem az előadásról, hanem arról kellene hosszasan írni, sokat beszélgetni, ahogy a bohóc végül meghajolt. Félig-meddig megszabadult a jelmezétől, mosolygott, és nagyon örült. Kecses lett és könynyed: végre lehetett szeretni őt, tisztelni a mesterségét, és irigyelni a tapsokat. Erre való az egész.

DEUTSCH ANDOR